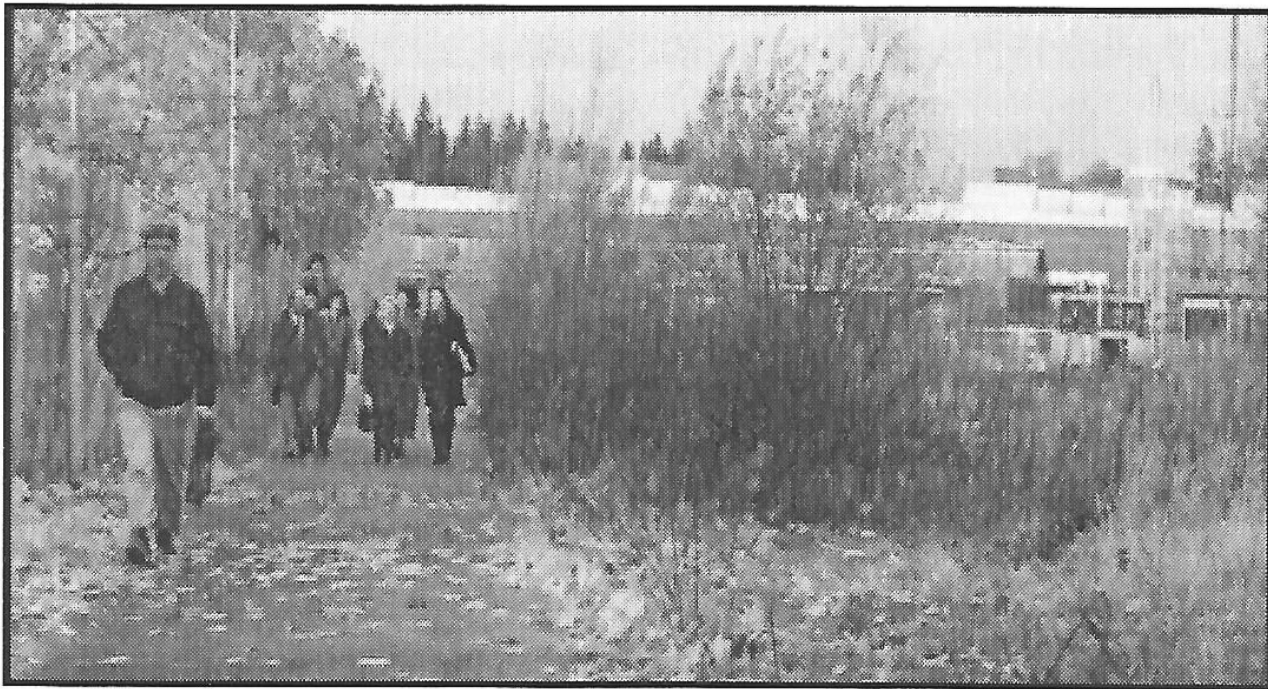
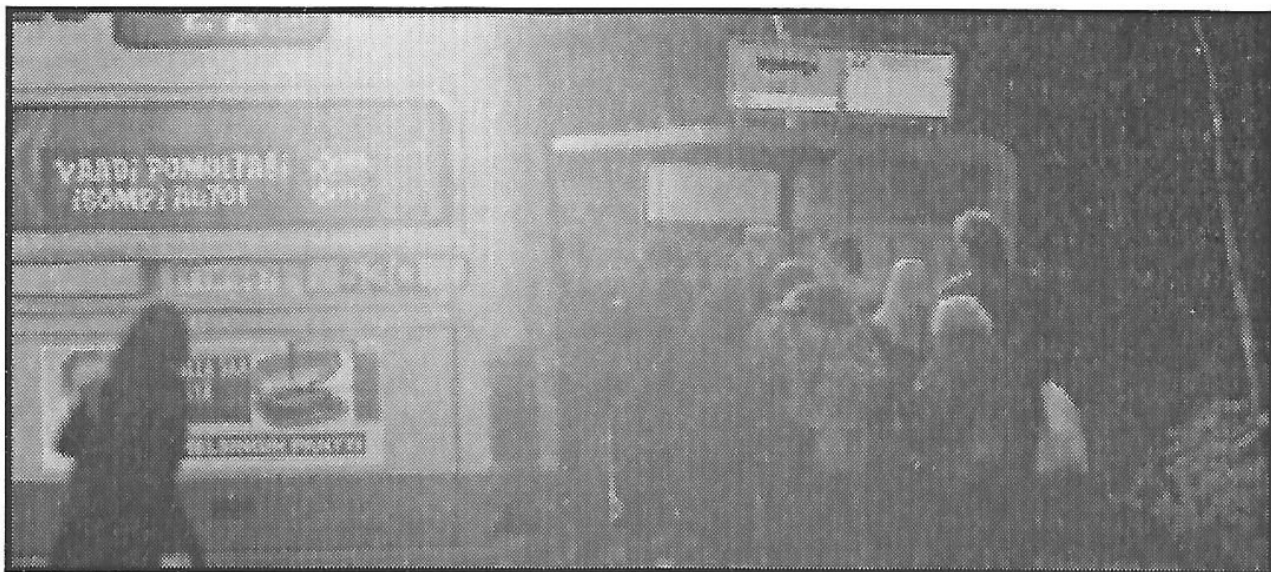

PASILLI

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI 3/99 □□□

SISÄLLYS

Maailma muuttuu -entä me?- Kari Pihlaviita.....	3
Päälouottamusmiehen palsta - Hannu Sojakka.....	4
Määräaikaiset työsuhteet - Juha Öhman.....	5
Työstä ja vähän suojelustakin - Mikko Poutanen.....	5
"Epätyötä" - Kalervo Äyräs.....	6
"Yrityskuva" - Jarmo Somermäki.....	7
Vennamon kirvoittamaa - Teuvo Pykönen.....	8
Black Hole	12
NHPU:n vaihdokkaana Kööpenhaminassa - Mikko Poutanen.....	13
Tervetuloa osatoomme - Seija Hagman.....	16

SEURAAVA PASILLI ILMESTYY JOULUN JA UUDENVUODEN VÄLILLÄ. OSASTON TOIMIKUNTA, LUOTTAMUSHENKILÖT JA PASILLIN TOIMITUS TOIVOTTAVAT KAIKILLE OSASTOMME JÄSENILLE, YSTÄVILLEMME, LUKIJOILLEMME JA TUKIJOILLEMME HYVÄÄ JA RAUHALLISTA JOULUA!

**POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI
PL 25, 00231 HELSINKI**

No 3.1999

14.vuosikerta

Päätoimittaja: Kari Pihlaviita, puh. 050 355 2013
Toimitussihteeri: Juhani Kaskimies, puh. 857 2498
juhani.kaskimies@pp.inet.fi

The logo for 'PASILLI' is written in a bold, stylized, handwritten-style font. The letters are thick and black, with some overlapping and a slightly irregular, energetic feel. The 'P' and 'S' are particularly prominent.

Palautteen ja seuraavaan lehteen tarkoitetun aineiston voi lähettää yllä olevaan osoitteeseen, jättää Pasilan lajittelukeskuksen pääsisäänkäynnin Pasilli-laatikkoon, luottamushenkilöille edelleen toimitettavaksi, luottamusmieshuoneeseen Pasilassa tai lähettää toimitussihteerille.

Nimimerkillä julkaistavaksi tarkoitettuun aineistoon on normaalin käytännön mukaisesti liitettävä kirjoittajan nimi, joka jää toimituksen tietoon.

PAINOPAikka: EDITA. HELSINKI 1999

Kuvat: Pasilli

Aineisto seuraavaan lehteen 3.12.1999 mennessä

Maailma muuttuu -entä me?

Ihminen on ollut olemassa yli 3,5 miljoonaa vuotta. Tuo käsityskyvyn rajoja hipova ajanjakso on ollut jatkuvien muutosten ja kehityksen aikaa. Muutokset ovat kuitenkin olleet hitaita, useamman sukupolven aikana toteutuneita. Yksilötasolla niitä ei ole voinut kokea muulla tavalla kuin vertaamalla kulloistakin nykyisyyttä tarinoihin, joita kerrottiin yhteisön muinaisesta menneisyydestä. Tavalliselle ihmiselle tulevaisuus on ollut itsestäänselvyys ja ennustettavissa - heijastus tulevasta menneisyydestä. Näin on ollut suurimman osan (99,999%) ihmiskunnan kehityshistoriasta. Se ei ole voinut olla vaikuttamatta. Ihminen voi selviytyä ilman psyykkisiä vammoja vain todellisuudessa, jossa menneisyys ja ennustettavissa oleva tulevaisuus ovat jossain järjellisessä suhteessa toisiinsa.

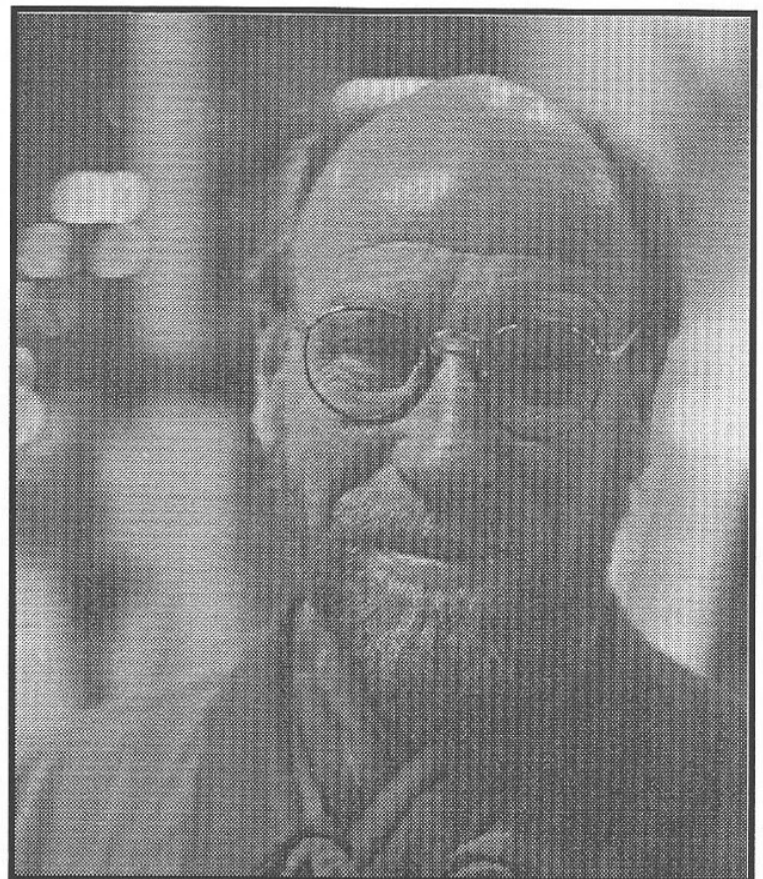
Suomen Posti on vaikuttanut ihmisten elämään viimeiset 0,01%:a noista vuosimiljoonista. Viimeisimmän 0,0001%:n aikana myös Postin johtajat ovat alkaneet puhua jatkuvasta muutoksesta. Ikäänkuin kysymys olisi jostakin kokonaan uudesta asiasta. Näkökulma tosin on uusi. Muutosten tavoitteena ei ole parantaa Ihmisten elämisen ehtoja ja mahdollisuuksia, vaan niitä suoritetaan Rahan tuottamiseksi. Muutokset tehdään hetkellisten todellisuusanalyysien pohjalta, eikä niillä ole minkäänlaista historiallista syvyyttä. Tämä uusi ote on johtanut siihen, että tavallinen ihminen, postimies tai johtaja, on alkanut voida huonosti jatkuvan muutoksen pyörteessä.

Mikä merkitys tulevaisuudella on postimiehelle, joka ei tiedä, onko hänellä vielä työpaikka kuu-kauden kuluttua, tai koska on hänen seuraava työpäivänsä, tai kuinka monen tunnin mittainen se on, tai mitä ja kuinka paljon työtä hän joutuu sen aikana tekemään, tai laskeeko hänen palk-

kansa ja miten hän joutuu käyttäytymään jotta näin ei tapahtuisi. On myönnettävä, että näin surkeasti asiat eivät ole vain Postissa. Se on trendi koko yhteiskunnassa. Tulevaisuuden suunnittelusta vapautetut työläiset voivat keskittyä suunnittelemaan jokapäiväistä elämäänsä, päivä kerrallaan.

Valitettavasti ammattiyhdistysliike on mennyt mukaan, muutokseen sopeutumisen nimissä, yhteiskunnan kehitykseen, jossa työntekijästä on tullut joustavasti käytettävä tavara markkina-voimien tarpeisiin. Elämme aikoja, jolloin työntekijän kohtelu ei poikkea olleellisesti millään tavalla siitä, jota hän sai osakseen ammattiyhdistysliikkeen syntyäaikoina. Meidän olisi myös palattava periaatteellisille juurillemme. Ammattiyhdistysliikkeen on ryhdyttävä puolustamaan työläistä, vaadittava toteutettavaksi asioita, jotka tuovat hänen elämäänsä pysyvyyttä ja ennustettavuutta. Puolustettava hänen tulevaisuuttaan.

Kari Pihlaviita
Puheenjohtaja

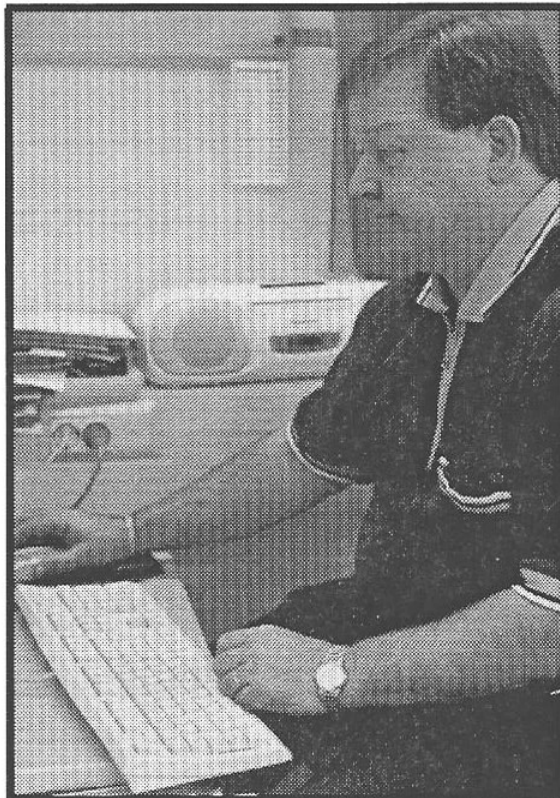

Pasilan osaston toimikunta on ottanut yhdeksi tärkeimmäksi asiakseen määräaikaisten työntekijöitten aseman selvittämisen. Määräaikaisten kesto ja perusteiden laillisuus tulee olemaan tarkastelun kohteena. Eli työehtosopimuksen toinen pykälä: "Määräaikainen työsopimus voidaan tehdä, jos työn luonne, sijaisuus, harjoittelu tai muu näihin rinnastettava määräaikaista sopimusta edellyttävä seikka on siihen syynä, tahi jos työnantajalla on muu yrityksen toimintaan tai suoritettavaan työhön liittyvä, perusteltu syy määräaikaisen työsopimuksen solmimiseen...".

Lokakuussa käytiin asiasta työnantajan edustajien kanssa keskusteluja, joihin osaston edustajina osallistuivat Juha Öhman, Teuvo Pykönen ja minä. Näissä keskusteluissa selvitettiin yli vuoden kestäneitä määräaikaissuusia ja kaikkien osalta myös määräaikaissuusiensa käytön perusteita. Tarkastelu jatkuu ja jo nyt on työnantaja tarjonnut 48:lle toistaiseksi voimassa olevaa, eli vakinaista työsopimusta. Seuraava tarkastelutilaisuus on 19.11. Tulemme seuraamaan määräaikaissuusiensa käytöstä myös Ulkomaanpostin ja Logistiikkakeskuksen osalta.

Pasilassa juhlittiin kaksikymmentä vuotta täyttäneitä tehdasta kakkukahvien ja pienimuotoisen ohjelman kera. Tilaisuuteen osallistui suuri joukko jo työnsä täällä lopettaneita entisiä työtovereitamme. Oli ilo tavata, kun heistä monestakaan en ollut kuullut tai heitä nähnyt moniin pitkiin vuosiin. Läsne oli myös entisiä ja nykyisiä postikeskuksen pääl-

liköitä. FM Terhi Torkki oli tehnyt kuluneista vuosista mittavan ja sympaattisen historiikin, joka jaettiin meille työntekijöille juhlatilaisuudessa.

Päälouottamusmiehen palsta

Helsingin postikeskus, Ulkomaan postituotanto ja Postin logistiikkakeskus muodostavat ns. "Bermudan kolmion" edunvalvonta-alueena. Pääosin tällä alueella Pasilan osasto järjestää ja kokoaa työntekijöitä piiriinsä, unohtamatta kuitenkaan muuallakaan työskenteleviä jäseniämme. Voutilaan muutto on jo taakse jäänyttä elämää ja alkuvaikeuksien jälkeen hommat sieläkin alkavat lutviutua uomilleen. Luottamusmies- ja työsuojeluorganisaatiota olemme sin-

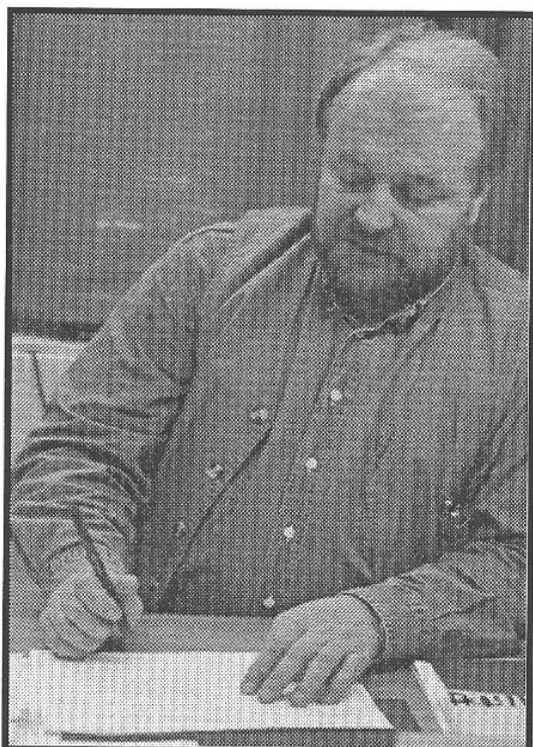
ne parhaillaan rakentamassa. Toimintansa siellä on jo aloittanut kehittämistyöryhmä, jolle toivotan menestyksellistä tulevaisuutta ratkaistavien ongelmien ja parannusten myötä.

Ulkomaanpostin toimintoja tarkastellaan parhaillaan selvitysprojektissa, jossa käsitellään myös Pasilaa ja Voutilaa koskettavia asioita. Tätä kirjoittaessani työ on vielä kesken, mutta odotan Ulkomaanpostia ja sen henkilöstöä parhaiten palvelevaa ratkaisua asiassa.

Työministeriön Etnisten suhteiden neuvottelukunta palkitsi syyskuussa Suomen Postin ansiostaan monikulttuurisena työnantajana. EU-määrärahalta toiminut projekti, yritysten hyvien käytäntöjen etsimiseksi, haki erilaisia malleja toteutettavaksi yrityksissä. Helsingin postikeskus oli mukana hankkeessa yhtenä neljästä eri työpaikasta. Henkilöstökonsultti Jouko Inkala oli allekirjoittaneen kanssa mukana tässä projektissa. Unohtamatta Pertti Melosen ja Pentti Saarikon jo vuosia ulkomailaisten ja maahanmuuttajien parissa tekemäänsä kunnioitettavaa työtä. Siitä kiitos kaunis myös heille!

Seuraavan lehden ilmestyessä vasta joulun jälkeen, lähetän jo tässä yhteydessä ennakoivat ja varhaiset hyvän joulun toivotukset kaikille osastomme jäsenille ja ystäville!

Hannu Sojakka

Määräaikaiset työsuhteet

Kuluvana syksynä ollaan vihdoin saatu hiukan auki ns. määräaikaisproblemaa Pasilassa ja Ulkomaan tuotannossa. Oikeastaan koko yhtiöittämisen jälkeisen ajan vuodesta 1994 alkaen on työnantaja pyrkinyt muuttamaan henkilöstörakennetta osa-aikaiseen suuntaan ja samalla ottanut käyttöön vielä aiemman vakinaisen henkilöstön sijasta ns. pätkätyösuhteen, eli eripituiset määräajat työsuhteille. Näitä määräaikoja ketjuttamalla on jopa vuosikausia ihmisiä pidetty epävarmuudessa omasta työpaikastaan. Määräaikaisuuksien syynä on ollut mitä ihmeellisimpiä perusteita, kuten "palvelujen vakiintumattomuus", tai "tuotannolliset muutokset Postissa". Nämä ovatkin sellaisia mantroja, että niillähän voi perustella mitä vain ikinä sattuu mieleen juolahtamaan.

Työnantaja on koulutuksella pyrkinyt sitouttamaan henkilöstöä ja "maastouttamaan" erilaisia "Postin arvoja", joilla tietenkin pyritään korulauseiden, "henki-

löstön hyvinvointi" etc. peitossa, työn tuottavuuden nostamiseen entisestään. Tulee vain mieleen, miten moinen sitoutuminen onnistuu ihmiselle, joka ei pysty omaa elämäänsä hahmottamaan kuin korkeintaan kaksi-, kolme kuukautta eteenpäin.

Mutta nyt on Postissakin havaittu yhteiskunnan parantunut työllisyystilanne. Varsinkin pääkaupunkiseudulla alkaa jo olla pulaa työvoimasta, muuallakin kuin high tech -yrityksissä.

Vaikka työnantaja onkin jonkun verran muuttanut määräaikaisia työsuhteita omine perusteluineen vakinaisiksi työsuhteiksi, eivät kaikki jäljelle jääneetkään määräaikaiset työsuhteet sovi voimassa olevassa työehtosopimuksessa mainittuihin raameihin ko. työsuhteista.

TES:n 2 §:ssä sanotaan selkeästi, että "Milloin työntekijän yksi tai useampi määräaikainen työsuhde on kestänyt keskeytyksettä vähintään 12 kuukautta ja hänet otetaan välittömästi viimeisen työsopimuksen päättymisen jälkeen uudelleen työhön, työsopimus katsotaan toistaiseksi voimassa olevaksi,..."

Postiliiton Pasilan osasto vaatii kaikkien TES:n ehtojen mukaisen määräaikaisten työsuhteitten muuttamista ns. toistaiseksi oleviksi vakinaisiksi työsuhteiksi.

Tällä hetkellä ovat myös voimassa olevan sopimuksen viimeiset kuukaudet menossa ja ennenkuin uudesta sopimuksesta voidaan tosissaan alkaa neuvottelemaan, tulee kaikki nykyisen sopimuksen aikana erimielisyyteen ajautuneet sopimustulkinnat olla ratkaistu.

Juha Öhman

Työstä ja vähän suojelustakin

Työsuojeluviikkoa vietettiin 25-31.10 ja teemana oli osuvasti "työturvallisuudella on tekijänsä." Aiheeseen sopien vietimme työsuojeluasiamiesten neuvottelupäiviä 25. ja 26.10. Tuotannosta johtuen osallistujat on jouduttu valitettavasti jakamaan kahteen osaan. Mielestäni ohjelma kuitenkin oli erittäin onnistunut, ja työnantajan Mona Uotila ja Rainer Hirvonen toivat selkeästi esiin päivien tarpeellisuuden ja työnantajan lakiin perustuvan vastuun.

Saimme myös uusinta tietoa työtapaturmien kehityksestä alueellamme. Ja kuten olen kuullut aiemminkin, kehitys on valitettavasti ollut hyvin huolestuttavaa. Pokin tilasto oli kuitenkin parempaa luettavaa kuin jakelun vastaava. Silti jokainen tapaturma on liikaa ja yleensä tarpeeton.

Osastomme naisjaosto järjesti 16.10 tilaisuuden postiliitossa, jonka aiheena oli työuupumus ja jaksaminen. Paikalla oli yli 30 asiasta kiinnostunutta ja kutsuttuna työpsykologi, joka tunnin alustuksen jälkeen, ammattitaitoisena ihmisenä sai kuulijoiden kielenkannat kirpoamaan. Salissa suorastaan aisti yhteishengen. Se oli todella positiivista

Työsuojeluvälit ovat taas ja jo edessä. Kiitän teitä kaikkia kuluista kahdesta antoisasta ja opettavaisesta vuodesta. Aika vierii niin nopeasti, mutta työturvallisuudella on aina tekijänsä.

Mikko Poutanen
Työsuojeluvälituutettu

Lasten pikkujoulu vuonna 1999

Postiliiton Pasilan osasto r.y. järjestää tänäkin vuonna jäsenilleen ja heidän lapsilleen perinteisen lasten pikkujoulujuhlan, joka on suurta suosiota saavuttanut

Tanssiteatteri Hurjaruuthin Talvisirkus,

"Talvisirkus yhdistää tanssin hurmaa-vaan sirkustaituruuteen. Akrobaatit, klovnit, jonglöörit ja taikuri tarjoavat mieliin painuvan talvielämyksen koko perheelle!"

Esitys alkaa **27.11. klo 17.00** ja kestää n. 2 tuntia väliaikoinen.

Esityspaikkana on

Kaapelitehdas,

Tallberginkatu 1 A, 2.krs,
00180 Helsinki.

Lippuja on varattu koko näytös, 200 kpl ja ne jaetaan varausjärjestyksessä.

Varaukset: Hannu Sojakka

p. 020451 7260, tai 0400-454 413

Juha Öhman p. 020451 7260, tai 040-5131 581

"EPÄTYÖTÄ"

Luit oikein, "epä-", ei etätyötä.

Voivatko jotkut postikeskuk- sessa tehdä "epätyötä" ja mil- laista tällainen työ on?

Kun lähetyksessä on vastaanot- tajan osoitteessa jotain sellaista epäselvää, ettei lajittelukone tai postinlajittelija tiedä mihin se la- jitellaan, niin lähetyksessä ohjataan "sudet-lokeroon". Asia tulkitaan yleisesti lähettäjän virheeksi eikä lajittelijan ammattitaidotto- muudeksi. Tällaisia vajavaisia lähetyksiä postikeskuksemme kirjeosastolla käsittelee päätyö- nään kolme ukkoa kahdessa vuorossa. Yhdessä laatikossa isoja kirjeitä on hiukan yli sata ja pieniä menee laatikkoon noin neljäsataaviisikymmentä.

Tänään, kun tätä kirjoitin, isoja oli viisitoista ja pieniä kahdeksan laatikkoa. Arvelen yhteismäärän olleen noin 5250 kappaletta. Siis

yhdessä vuorokaudessa. Täl- laiset määrät ovat luonnollisesti pieniä postin kokonaismääriin verrattuna, mutta niiden käsit- tely vaatii mielestäni erityisosaa- mista.

Pääkaupunkiseudulla ovat kaikki merkittävät valtion, liike-elämän ja teollisuuden, kuin myös kuntien pääkallopaikat. Lisäksi on lähes miljoona asukasta.

"Osoitevammaisten" käsittely edellyttää, että tiedät minne oh- jaat handuusi ottamasi lähetyk- sen. Asiakkaalle, Jyväskylän säi- lytykseen, Erpan osoiterekisteriin vai suoraan silppuriin. Olemme usein joiltain esimiehiltämme kuulleet, että suurin osa vam- maisista on "helppoja". Jos näin on, niin miksi "susiin" niitä kertyy kuitenkin em. määriä. Posti sa- noo olevansa osoitteitten asian- tuntija. Edellyttääkö tämä, että lajittelijan pitäisi osata ohjata puutteellinenkin lähetyks?

Esimerkin vuoksi muutama "helppo" osoite. Siis pono puuttuu. Ulkovaltojen suurlähetystöt, valtion keskusvirastot. Ministeriöt, eri oikeusasteet, Helsingin, Es- poon, Vantaan käräjäoikeudet, Helsingin Hovioikeus. Korkein Oikeus. Korkein Hallinto-oikeus ja vielä vaikkapa Vakuutusosasto. Ym.,ym. Näitähän voi luetella vaikka kuinka paljon. Vaikkapa Helsingin kaupungin eri virastot ja laitokset. Haitaksi ei ole tietää kaikkien edellä mainittujen osoitteiden lisäksi, niiden englan- nin- ja ruotsinkieliset nimet. On myös pääteltävä Postin omiin koontikuoriin raapustetuista pir- turesepteistä, minne lähetyks on tarkoitettu.

Meiltä kyselevät työtoverit osoitteita päivittäin, mutta myös asiakkaat tiedustelevat meiltä päivittäin jotain tärkeää lähe- tystä. Viime viikolla paikkari toi minulle kännykän. Erään korkea-

koulun laitokselta tiedusteltiin "osoitevammaista" alan ulko- maista lehteä. Selvitin asiaa ja soittaja kysyi mihin numeroon hän voi meille soittaa. Ja kun kerroin, ettei meillä ole puhe- linta, hän oli kuin ällikällä lyöty. Näin on käynyt usein. Me jou- dumme usein soittelemaan esim. matkatoimistoihin ja lää- kärikeskuksiin kun eteemme tu- lee passeja ja lentolippuja tai potilaitten tietoja sisältävä kuori, jossa voi olla nimi ja "kiireel- linen", muttei paljon muuta. Onneksi on tuo henkilökunnan puhelin.

Olen ollut tässä työssä neljä ja puoli vuotta ja talossa 23 vuotta. Organisaatiot tulevat ja mene- vät. Samoin pomot. Viimeiset puolitoista vuotta ovat olleet hyvää aikaa työrauhan kannalta. Ellei viime joulua oteta huo- mioon. Silloin meille avuksi an- nettu työntekijä ei saanut lajitella "susia" ollenkaan ja kahta muuta juk-susien lajittelijaa yritti silloi- nen, nyt jo talosta lähtenyt esi- mies, ajaa pois työpisteestään. No, joka tapauksessa sekin asia sitten selvisi myönteisesti.

Isojen kirjeiden selvittäminen on sekin tolallaan, kun toissa- kesäinen show, jolla poistettiin susilokero lajitteluhyllystä päät- tyi. Tämä keksintö aiheutti sen, että sudet seilasivat ympäri Suomea ja palasivat sitten aika- naan takaisin meille.

Ajat ovat parantuneet. Vai ovatko? Palkkaryhmäni on A00. Siis perustehtävä. Olen manu- aalilajittelija, mutta mielestäni tämä työ vaatii mitä suurim- massa määrin myös erityistai- toja ja tietoja. Epäilen ja minulla on epämiellyttävä tunne, että joku epämääräinen taho pitää työtäni "epätyönä".

Kalervo Äyräs

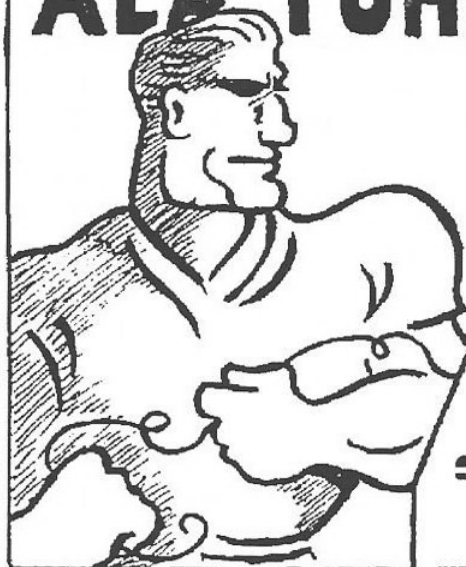
UNOHTAKAAMME LÄLTY "ONNISTUMME YHDESSÄ" FRAASIT! ~ NYT ON JÄMERÄM-
MÄN ILMAISUN AIKA! ~ OHESSA MUKAELTUJA EHDOTUKSIA TYÖNANTAJALLE
SAKSALAISESTA PROPAGANDASTA TASAN 60V. TAKAA! **SIEG HEIL!!**

Hnman kaikkeni firmalle

Herra minua siinä auttakoon

ÄLÄ TUHLAA!

SÄÄSTÄKÄÄ
PÄIVITTÄIN
SITOMAKONEEN
NARUA!

Osa-aikaiset
Sankarit ja Sankarittaret

Yhteisessä Rintamassa

Kohti Tulosta!

**LOPULLINEN VOITTO
KILPAILUSSA ON MEIDÄN**

ME KEHITÄMME
**RUUMIKITA
JA SIELUA**

MUISTUTUS: TOTALITÄÄ-
RISILLÄ JÄRJESTELMIL-
LÄ ON OLLUT PAHA TAPA
ROMAHTAA!

"YRITYSKUVA"

Teuvo Pykönen

Vennamon kirvoittamaa

Äskettäin ilmestyi Pekka Vennamon kirja "pekka, posti ja sonera (kertomus tosielämästä)" (Otava, Keuruu 1999). Hän toteaa kirjansa lopussa, että "ihmisen muisti on valikoivaa", jolla takaa sen, että vapautuu kertomaan haluamansa. Yleensä henkilömuistelmassa on haamu-kirjoittaja, mutta tässä tuskin on. Sen paljastaa subjektittomat lauseet, käännetyt sanajärjestykset ja menneisyydestä puhuminen preesensissä. Aivan kuin Vennamo pitäisi pitkän puheen. Puheessa sattuu olemaan useitakin kohtia, jotka herättävät ajattelemaan Postin menneisyyttä ja nykyisyyttä ehkä totutusta poiketen.

Kirjan rakenne

Vennamo kertoo historiaansa kevästä 1983 aina potkuihinsa tammikuun neljänteen 1999. Kirja on itseasiassa kaksiosainen. Varsinainen teksti etenee jotenkuten kronologisesti ja on pätkitty muutaman sivun otsikoituihin palasiin. Toinen osa, 25 sivua, sisältää 208 henkilön luonnehdinnat. Arviot kaikista kirjassa esiintyneistä henkilöistä voivat Vennamon mukaan olla "myös vääriä" ja tarkoitus ei ole esittää "tyhjentyviä tai objektiivisia arvioita".

Rakenne mahdollistaa kirjan lukemisen selailemalla tai kaivelemalla tekstit henkilöiden pohjalta. Muutenkin puheenomainen teksti on nopealukuista, eikä 334 sivua vie aikaa romaanien enempää. Kerronta on simpeliä, vaikka puhe olisi Soneran pörssiinviennin roadshow´sta tai osakkeiden hintahaarukasta. Viidennes kirjasta on puhtaasti viihteellistä tarinointia mm. tele-regatoista, golfinpeluusta jen-

keissä tai Postiliiton silloisen puheenjohtajan Jyrkisen yrittäessä murhata Vennamon saunareisulla.

Nostaa kissan hännän

Vennamo ei ole vaatimaton. Totta onkin, että hän on ollut kansanedustaja, puolueen puheenjohtaja, II valtiovarainministeri, liikenneministeri, PT:n pääjohtaja ja Soneran toimitusjohtaja. Itse hän pariin kertaan muistuttaa, että "politiikan ja elinkeinoelämän huippu on jo koettu. Olen olen ollut sekä valtioneuvoston jäsenenä että jäsenenä Teollisuuden ja Työnantajien eli TT:n hallituksen työvaliokunnassa, joista jompaan kumpaan monet pyrkivät onnistumatta koko ikänsä". Kun pääministeri Holkeri tarjosi silloiselle liikenneministerille PTL:n pääjohtajan paikkaa muistelee Vennamo, ettei poliittisella uralla ole enää saavutettavaa. "Teoriassa voisin vielä yrittää pääministeriksi tai presidentiksi, mutta

ne eivät kiinnosta... Presidentin virka taas on tylsä ja mitänsanomaton homma sellaiselle, joka ei tykkää edustamisesta". Tässä kohden vähän hymädyttää varsinkin, kun lopussa hän valittelee pääjohtajan työtä: "Turhiin ja ikävystyttäviin velvollisuuksiin kuuluvat myös sellaiset koti- ja ulkomaiset vieraat, joiden vastaanottaminen kuuluu kohteliaisuusyistä pääjohtajan tehtäviin... Huomattava osa ajasta menee erilaisiin tarpeettomiin tapahtumiin ja ruttiineihin..." Holkeria ennen kuulemma Korpela oli esittänyt Vennamolle pääjohtajan paikkaa ja Vennamo takaisin Korpelalle.

Toisaalta kirjassa kerrotaan monissa kohdissa, kuinka mies osaa yhdistää hyödyn ja hovin. Viskilaseja kallistuu useampiakin ja olut käy kaupaksi -ja sitten aamulla "herään hieman pää raskaana". Naisjuttuja ei pääjohtajalla tietenkään ole. Läheltä piti kuitenkin Tallinnan teleregatassa 1993, jolloin "muutamat regattalaiset haluavat tuoda kaupungilta löytämiään tyttölapsia sulostuttamaan ankeaa vene-elämäänsä". Vennamon selvitykset kulkulupien saamiseksi eivät onnistu ja sitten "vietämme Kivisen ja vene-seuraamme kuuluvan Sakari Kajanderin kanssa yömmen kunniallisesti veneemme kajutoissa ja sohvilla". Aamulla "Sovjetskoje Sampanskoje on aiheuttanut kalpeuden". Naisjuttuilla kyllä Vennamo iskee muita mm. Saviahoa, joka "on innokas naistenmies, jolle postitoimen konttorinhoitajien kokoukset olivat kesän tärkeimpiä tapahtumia". Kas kun ei vielä kerro sitäkin, että pääpostitalolle piti rakentaa bensapihan viereen ns. saviahon sauna, kun kymppi-

kerroksen saunaa isännöi Vennamo.

Edustuksen edullisuudesta Vennamo kertoo jo 1988 valmistuneesta päätalon ullakkosau-nastaan: "Tilat maksavat itsensä muutamassa vuodessa pelkäästään säästyneinä edustus-kuluina. Vieraita ei tarvitse kal-liisti syöttää ja saunottaa hotel-leissa ja ravintoloissa. Lounaat eivät pääse myöskään venymään kohtuuttomasti, koska sihteerit hakevat esimiehensä

joulukuussa 671 496 markkaa maksanut pitkä-Audi. Vennamon selitys kulkee näin. Ostohinta uutena olisi ollut 1 070 000 markkaa. Vuoden vanhaa autoa voisivat lainata liikenne-ministeriö ja ulkoministeriö. Muutkin valtiosektorilla ostavat kalliita mersuja. Kun muualla valtionhallinnossa on pyritty viiden prosentin henkilöstövähennyksiin niin "Posti-Telen henkilökunta väheni 1991 noin 7 %". Valtion kassaan tuli auton hankinnasta lvv:sta 121 089,44

taan veroja em. vuodet, niin 50 tonniakin kuittautui ja tuli vielä maksettua bensat ja autokuskin palkkakin. Soneran toimitusjohtajan työsuhdeauto Chrysler Stratuksesta ei kohua enää nousut.

Asiapuolta

Vennamo käsittelee kirjassaan liikelaitosuudistusta, postikonttorisaneerauksia, telen saneerausta, kansainvälisiä yhteyksiään, laatikkoonkantoa, yhtiöittämistä, työnantajapolitiikkaa, telen yksityistämismuutoksia ja loput toista sataa sivua Soneraa. Sonera-sotkusta lukekoot halukkaat. Teksti on yleisesti tiedossa olleita asioita –puhelinsoittoja, julkisuutta jne. kuvauksia. Näkökulma on tietenkin: kuinka minä nämä asiat hoidin.

Yksityistäminen ei mennyt kirjan mukaan siten kuin Vennamo halusi. Hän halusi Hollannin mallin mukaista yksityistämistä Posti ja Tele yhdessä. Mutta kun Hollannissakin yhtiöt erosivat niin Suomessa ei onnistunut kuin Telen yksityistäminen. Vennamo ei mainitse halaistua sanaa, että hän kyllä on esittänyt Postinkin yksityistämistä julkisuudessa.

Vennamo antaa ymmärtää, että hän on kovan luokan bisnesmies. Kieltämättä vuoden palkan, joka koostuu irtisanomisajan palkasta ja erorahasta, saatuaan hänellä on jo pari hallituspaikkaa, joista kertyy 160 000 mk vuodessa. Toinen hallituspaikka on Postin kilpailijalla Jantonilla. Osakesalkkua-han voi realisoida, jos rahapula yllättää. Kansanedustaja- ja ministerieläkkeet lämmittävät nekin varmaan osaltaan joskus.

On Saviaholla ollut ystäviä Postiliitonkin retkeilypäivillä 1994 Hämeenlinnassa.....
.....mutta kuitenkin perhe on ykkönen,
-kuten Vennamollakin

pois yläkerrasta aikataulun sitä edellyttäessä. Pitkän yön jälkeen voi jopa siirtyä suihkun ja aamusaunan kautta suoraan työpaikalle".

Kirjassa muuten erityiset keuhut saavat Pekan oma perhe, joka oli vaikeina hetkinä vahva tuki sekä sihteerit erityisesti kuten autokuskikin.

Ladaa halvempi Audi

Keveisiin juttuihin kuuluu fragmentti "miljoona-Audista". Vennamo joutuu tekemään valtiovarainministeriölle selvityksen, miksi pääjohtajalle ostettiin 1991

mk sekä auto- ja moottoripyörävero 302 432 mk eli yhteensä 423 521,44 mk. "Kyseinen auto on siis todellisuudessa maksanut valtiolle nettona vain noin 250 000 markkaa."

Loppuhuipennus on kirjassa. Autoa käytettiin seitsemän vuotta ja se myytiin 200 000 markalla. Vennamo kuittaa: "Valtion maksaman hinnan alenema seitsemässä vuodessa on siis noin 50 000 mk eli alle kymppitonnin vuodessa. Ladakin olisi tullut kalliimmaksi". Aika nätti. Miksei Vennamo vielä jatkanut, että kun hän maksoi palkas-

Poliittisia heittoja

Vennamo yrittää esiintyä poliitikasta jo kaiken saaneena. Vennamolaiseen tyyliin kuitenkin kirja sisältää heittoja sinne tänne.

Uusimuotoisen liikelaitoksen synnystä II valtiovarainministeri Vennamo saa sosialidemokraattiselta Teemu Hiltuselta ohjeen, että vie vain lakiesitystä eteenpäin, vaikka SAK vastustaa. Vennamo toteaa: "Taitaa olla niin, että todellisuudessa niin demarit kuin SAK:kin haluavat uudistuksia mutta ovat vanhan roolinsa vankeja. Julkisuudessa vastustetaan, mutta kulissien takana annetaan mennä. Pitää vain saada joku oman aatteen ulkopuolelta tekemään likainen työ".

Soneran potkujupakassa kokoomus saa kuulla kunniansa. "On siinä yksityisomistuksen puolesta puhuvaa puoluetta kerakseen. Puolueen johdossa ovat kolme juristia miettivät päänsä puhki löytääkseen keinon kaapata minulta laillisesti hankkimani omaisuus pois. Kuinkahan tarkkaan pojat ovat ideologiansa sisäistäneet?" Näin kertoo Vennamo Auran, Niinistön ja Zyskoviczin pelistä, jolla hän olisi voinut pitää paikkansa Sonerassa, jos olisi luopunut omistamansa Sijoitus Oy:n nimiin ostamista 25 000 osakkeesta. Vennamo olisi menettänyt miljoonan arvonnousun ja olisi "saanut pitää työpaikkansa, josta maksettiin palkkaa yli miljoona markkaa vuodessa". Tämä ratkaisu olisi ollut Vennamon mukaan "moraaliltaan kelvoton".

Niinistöä Vennamo luonnehtii mm. "...varjelee kokoomuksen imagon tarrattomuutta sellai-

sella innolla, että siitä alkaa olla kansakunnalle vahinkoa. Jos jokainen julkisen kritiikin kohteeksi joutunut pannaan heti syrjään, ympärille jää vain mitättömyyksiä. Niiden avulla ei kansakuntaa johdeta." Tämä tarkoittanee, ettei Aura tai ainakaan Vennamo ole mitättömyys.

Hurskastelulta tai takinkäännöltä vaikuttaa vennamolaisen historian elänyt sanoessaan: "... poliitikan arvomaailmassa kaikki muodollisesti laillinen on hyväksyttyä silloin, kun sillä uskotaan voitavan saada ääniä. Ei ihme, että politiikan arvostus on mata-

monet muutkin valtionyhtiöiden johtajat ovat tehneet samoin. Sonerassa muuten ylimpään johtoon kuuluvat muutkin henkilöt saivat reilut osakesalkut. Kuudelle johtoryhmän jäsenelle ja kuudelle muulle hoidetaan rahoituskin Meritan kautta. Huolehti Vennamo kavereistaankin!

Postiliitto "jääräpäisenä jästipäänä"

Henkilöstöjärjestöihin Pekka-poika suhtautuu jakomielisesti. Vennamo kehuu lopettaneensa Rantalan Keijon kanssa virkamieslakon, kun muut eivät sii-

Ennen loikkaamistaan työnantajaleiriin Postiliiton puheenjohtaja Jyrkinen ehti vastustaa postikonttoreiden lakkautusta 1990 eduskuntatalon rappusilla

lalla ja äänestysprosentit pieniä". Tässä samassa kirjassa ilmenee vahvasti, että liikelämässä kaikki muodollisesti laillinen on hyväksyttyä silloin, kun sillä uskotaan voitavan saada rahaa. Logiikka ei mahda olla Vennamon vahvinta alaa.

Vennamon moraalista kertoo sekin, että hän ajoi yksityistämistä ja piti oikeutenaan repiä henkilökohtaisesti etua itselleen tavoitteen saavutettuaan. Toki

hen kyenneet. Vennamo ei kerro, että II valtiovarainministerinä ja virkamiehenä hän sai lakon takia huiman korotuksen palkkaansa.

Yhtiöittämishistoriasta Vennamolla on ikioma tulkintansa. Postiliitto on hankala, koska hän osti istuvan puheenjohtaja Jyrkisen alaisekseen. Postiliitto hyväksyi liikelaitostumisen muttei yhtiöittämistä. Vennamon palkkaama Juha Kivinen sai tehdyksi

paketin, jolla lomina lyhennetään ja työaika pidennetään sekä annetaan voittopalkkio. Muut liitot hyväksyvät paketin, muttei Postiliitto. "Tällä kannanotolla Postiliitto ajaa itsensä moneksi vuodeksi paitsioon ja on menettää koko vaikutusvaltansa Suomen PT-konsernissa, vaikka on jäsenmäärältään konsernin suurin liitto."

Näinköhän kävi? Muut liitot saivat 2000 mk kipurahoja. Postiliiton takia, kun emme luopuneet pitkistä lomista, on vielä muillakin pitkiä lomina. Vennamo kyllä itsekin toteaa, että "lomien pituus kiusaa sen jälkeen vuosikautia Postin sopimusneuvotteluja ja sisäistä ilmapiiriä". Ns. lyhytlomalaisille neuvottelimme työehtokierroksella 30+3 Vennamon allekirjoituksella. Eipä muista mies sitä! Eikä taida muistaa seuraavalta kierrokselta sitäkään, kun yön tunteina totesin lisäpidennyksestä, että "nyt en kuittaa enää, vaikka menisivät lakkoon". Pekka oli juuri saapunut pikkujoulureissulta.

TES-neuvotteluissa Vennamo ei muuten esiintynyt, sillä juoksupojat Kivisen johdolla saivat hoitaa hommat.

Yhtiöittämis päätös Vennamolla on sen sijaan muistissa: 29.10.93 hallituspuolueiden äänin vasemmiston vastustessa. Vennamo muistaa: "Juomme voitonkaljat äänestyksen jälkeen eduskunnan kahvilassa".

Liittomme puheenjohtajaa Vennamo arvioi seuraavasti: "Heino, Juhani. Postiliiton puheenjohtaja, Postin hallituksen jäsen. Oli puheenjohtajakautensa alussa kovasti varovainen, vei kaikki asiat "porukan" keskusteltavaksi, jolloin sopimises-

ta ei tahtonut tulla mitään. On kasvanut vuosien myötä rohkeampaan ja ennakkoluulottomampaan suuntaan". Vennamon tiedot eivät ole ihan ajan tasalla, sillä Postiliittoa edustaa Posti Oy:n hallituksessa pääluottamusmies Antero Palmolahti jo kevästä alkaen. Ja tämä nimenomaan johtuu siitä, että liiton puheenjohtajan on tuotava asiat porukan päätettäväksi. Hallituspaikka sitoo puheenjohtajan ties mihin – kuten tietenkin sen joka siellä istuu.

Arvomaailmat ja omistajuus

Vennamo kertoo Suomen PT Oy:n yhtiöjärjestyksen laadinnasta. Laaja hallituneuvosto poliittikoineen ja sidosryhmien edustajineen sekä suppea hallitus ilman ministeriön edustajaa oli lopputulos. "Hallituneuvostosta tulee käytännössä neuvottelukunta, joka käsittelee ja saa informaation kaikista tärkeimmistä päätöksistä, mutta ei tee niistä varsinaisia päätöksiä. Ne tekee hallitus." "Hallituneuvosto voi toimia sekä puskurina että informaatiokanavana eduskuntaan ja puolueisiin päin... Hallituneuvosto... voidaan pitää paremmin informoituna kuin yleinen mielipide, jolloin vaara huonoista päätöksistä on pienempi." Ajatus on siis se, että toimiva johto tekee valtuuksillaan bisnestä, hallitus linjaa suuret päätökset ja hallituneuvostolle kerrotaan asioita, jotta poliitikot pysyvät hiljaa tai ainakaan heillä ei ole vaikutusmahdollisuutta.

Näin on käynytkin.

Vennamo rohkaistuu jopa lopuksi sanomaan: "Kahdesta tarkoittamastani mielipiteestä, joita jokainen poliitikko kumartaa,

toinen on ns. "yleinen mielipide" ja toinen on valtiovarainministeriön mielipide. Poliitikkoja siis ohjaavat erilaisuuden pelko ja rahanjaon pelko. Ensinmainittu on paljon vaarallisempi" Siis yleinen mielipide ei saa ohjata. Kysyä pitää: kuka luo yleisen mielipiteen? Kansalaiset, heitä edustavat poliitikot vai yritysmaailma? Mediakeskustelu ei ole relevantti tässä yhteydessä.

Toinen vennamolaisista filosofia edustava lausahdus: "On ongelmallista jos markkinatalouden arvot pesiytyvät poliittiseen päätöksentekoon. Seurauksena heikot jäävät vahvojen jalkoihin. Yhtä ongelmallista on, jos politiikan arvot pesiytyvät yritysmaailmassa toimiviin valtionyhtiöihin. Seurauksena ne jäävät kilpailijoidensa jalkoihin". Sinänsä näppärästi ajateltu. Mutta jatko: "Yhtiöiden toiminnan tehostuminen on hyväksi myös yhteiskunnalle, vaikka työntekijämäärä vähenisikin. Arvokkaat ihmisresurssit saadaan sinne, missä niitä tarvitaan. On ihmisarvoa alentavaa yrittää pitää ihmisiä työssä jota ei tarvita."

Tämäkin tietysti on totta, mutta miten ihmiset sijoitetaan, jos työpaikkoja ei ole? Eikä työtä jaeta sellaisiin osioihin, joiden palkalla voi elää? Vennamon aikakaudella tehtiin tulosta "ihmisresursseja" poistamalla konsernista. Onko sijoittaminen poliitikkojen tehtävä? Eikö yrityksillä ole vastuuta –ainakin valtionyhtiöillä? Miten se pitkän Audin laskelma menikään?

Vennamon kanssa oli riitaa aina tuloksesta: mikä on riittävä voitto? Eikö voisi riittää investoinnit, palkanmaksuvaran ja kohtuu osingon huomioiminen?

Tänä vuonnakin vedettäneen puoli miljardia tulosta. Liksaan tietysti, vähän omistajalle, veronmaksajille ja mihin muuhun pitäisi rahat pistää? Esimerkiksi henkilökunnan jaksamiseen, työolosuhteiden parantamiseen, kokoaikaisten mielekkäiden työpaikkojen järjestämiseen voisi satsata.

Tässä se on. Vennamon filosofia ja käytännön näytötkin ovat markkinavoimaisia. Puhe politiikasta esim. "Poliittisen päätöksenteon täytyy pysyä markkinoiden yläpuolella. Vain silloin se pystyy säilyttämään yhteistä etua ajavan arvomaailmansa" on tyhjää puhetta.

Jotenkin tuntuu, että olisi ollut Vennamolalle itselleen parempi, jos olisi jättänyt toiseen kirjaan elämänfilosofiansa perustelut.

Poliitikko ja liikemies eivät oikein löydä toisiaan ainakaan filosofistyyppisellä sanailulla. Vennamolalle itselleen on tietenkin tärkeää, että hänellä on ollut mahdollisuus vuodattaa historiaansa ja vähän katkeruuttakin. Toivottavaa olisi, jos vaikka Saviaho ja Luukkainen äityisivät osaltaan kertomaan PT- ja Posti-muistelmansa. Saattaisi syntyä mielenkiintoinen kokonaisuus, jossa todellisuuskin voisi hahmottua paremmin.

BLACK HOLE

Kerta kiellon päälle!

Voi tätä riemun päivää. Posti on taas voittoputkessa. Uhkaava romahdus on pystytty välttämään johtajien ja esimiesten raivokkailla säästö- ja painostustoimilla. Mutta ei ole kellään (varsinkaan postimiehillä) syytä asettua laakereilla lepäilemään. Tuotantojohtaja SS kannustaa joukkojaan entistä suurempiin voittoihin, vaatii kustannuksia kuriin ja tuottavuutta nousuun. On pojalla jäänyt levy ikävästi paikalleen soimaan. Paha juttu. Duunaria on kyykytetty jo pitkään, vuosi vuodelta yhä syvempään. Työnjohdon keinot alkavat olla vähissä. Mistä tähän hätään uusi kyykytyskikka?

Mutta kun paine on suurin, ratkaisu purskahtaa ilmoille ihmeen kaltaisena. Kunnia tästä ihmeestä lankeaa tietysti Helsingin postikeskuksessa majailevalle työnantajan edustajistolle. Ihmeen nimi on **Kieltäminen**.

Mitä se on?

Kielletään postimiehiltä kaikki, mikä saattaa estää heitä luovuttamasta maksimaalista työpanostaan tai henkisesti vieroittaa heitä työnteosta ja Postin arvomaailmasta. Kieltämisen ensimmäisessä vaiheessa kielletään kaikki työvuoron sisällä tapahtuvat asiat, joiden kieltämisellä uskotaan saattavan kustannuksia kuriin ja tuottavuutta nousuun. Toimiin on ryhdytty pontevasti. Kirjoittaja on saanut kuulla, että tähän mennessä eri työyksiköissä on kielletty ainakin seuraavia kustannuksia lisääviä ja

tuottavuutta alentavia asioita: pingiksen peluu, postimiesten keskinäinen suullinen viestintä - so. puhuminen, savukkeiden poltto ja mukavuuslaitoksen käyttö.

Alku on rohkaiseva, mutta kieltojen valvonnassa on vaikeuksia. Kieltoja rikotaan yleisesti. Kurittomat postimiehet tekevät näitä kiellettyjä asioita salaa, esimiestensä selän takana. Black Hole tarjoaa jälleen kerran ylivertaisen tietämyksensä työantajan edustajiston vapaaseen käyttöön. Tuotantopäällikkötaso voi hyödyntää niitä vaikkapa "Vuoden Laatuteko"-kilpailussa, jos omat resurssit eivät ole synnyttäneet kilpailuun yltäviä innovaatioita. Seuraavassa esitellään yleisluonteisesti eräitten kieltojen toteuttamistapoja. Jos haluat yksityiskohtaisempia teknisiä tietoja, ole rohkea ja ota reippaasti yhteys allekirjoittaneeseen.

Suullisen viestinnän kieltö:

Keksintö on vanha kuin itse ihmis-kunta. Suukapula, varustettuna kaikilla nykytietotekniikan herkuilla -ajastimella, paikantimella, hampaidenpesulaitteella ja kielinipistimellä.

Esimies asentaa ja lukitsee suukapulan jokaiselle postimiehelle työvuoron alkaessa. Se avautuu ajastimella tauon alkaessa ja sulkeutuu taas tauon päätyttyä. Paikannin mahdollistaa esimiestoimistosta tapahtuvan postimiehen liikkeiden seurannan ja kielinipistimellä voidaan antaa lempeitä muistutuksia työtahdin tilapäisesti aletessa. Suukapula poistetaan työvuoron päättyessä.

Savukkeiden polttamisen kieltö:

Nyt tupakanpoltto voidaan kieltää suurieleisesti, koska kiellon rikominen suukapulaan kahlittuna on vähintäänkin vaivalloista. Uhkarohkeimmat, itsepäisimmät ja nikotiiniriippuvaisimmat yrittävät tietysti polttaa sieraimillaan, mutta joutuvat hetikohta huomaamaan,

että tilanteessa, jossa hengittäminen suun kautta on estynyt, ei tupakointi enää tuota entisenlaista mielihyvää.

Mukavuuslaitoksen käytön kieltö:

On selvää, että postimiesten työvuoron aikana suorittamat tyhjennyseremoniat nostavat kustannuksia ja alentavat tuottavuutta. Suurin osa mukavuuslaitoksista poistetaan ja jäljelle jätetyt otetaan työnantajan edustajiston käyttöön. Niihin asennetaan kulunvalvontalaitteet. Postimiehiä veloitetaan tyhjentämään itsensä ennen työvuoron alkua, omalla ajallaan. Sisääntuloporttien välittömään läheisyyteen perustetaan tarkastuspisteitä, joiden kautta kaikkien postimiesten tulee kulkea. Niissä selvitetään tähystämällä tai tunnustelemalla kunkin postimiehen virtsarakon ja paksunsuolen täyttöaste. Jos tyhjennysmääräystä on ilmiselvästi rikottu, joutuu postimies tyhjentämään itsensä viranomaisvalvonnassa ja maksamaan kaikki siitä syntyvät kustannukset. Tarkastustoiminta kilpailutetaan asiaan vihkiytyneiden järjestöjen ja yritysten kesken.

Saunomisen kieltö:

Saunominen on suomalaiselle pyhä asia. Sen kieltäminen on epäviisasta. Se kuitenkin on omiaan vieroittamaan postimiehiä, ainakin hetkellisesti, ankaran puurtamisen filosofiasta ja Postin arvotodellisuudesta.

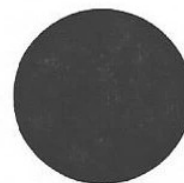
Se on saatava loppumaan, mutta ilman kieltöjä. Hienovaraisesti ja vähitellen. Mutta tähänpä onkin jo päättäväisesti ryhdytty. Täytyy myöntää, että kiuaskivien vähitellen tapahtuva poistaminen on loistava keksintö -vaikka se nyt ei satukaan olemaan minun tekemäni. Moni postimies on joutunut luopumaan saunomisesta, koska ei kestä sitä filosofisesti turhauttavaa tosiasiaa, että luisulla hikoilee kovemmin kuin saunan lauteilla.

Uimisen kieltö:

Postityönantajan edustajisto on oivallisesti ymmärtänyt, kuinka fraseologia yhdistetään käytännön toimintaan. Kun puhutaan postimiesten terveyttä ylläpitävästä liikunnasta, puheet johtavat tekoihin. Rakennetaan liikuntatiloja ja otetaan ne tuotannolliseen käyttöön. Näytetään viimeisen päälle, kuka on Isäntä talossa. Ja postimiehet katsovat "huuli pyöreänä" maailman menoa. Jaa hmm, näin suukapuloiden aikakautena on kyllä keksittävä sattuvampi ilmaus kuvaamaan postimiehen hämmennystä. Mutta yhtä kaikki. Esitän, että varavesiallaskin otetaan tuotannolliseen käyttöön. Koska sen sisällöllä on muutakin tehtävää, kuin toimia uimisen alustana, postin "laki"miesten tulee selvittää, onko luvallista poistaa vesi siellä suoritettavien tuotannollisten tehtävien ajaksi. Sen lisäksi postin "insi"noorien tulee selvittää, onko se mahdollista ja "tuotannon"suunnittelijoiden, onko se edes tarpeellista.

Sen pituinen se. Kiitos, kun maltoit lukea omalla ajallasi tämän vaatimattoman panokseni voitonmaksimointitalkoisiin.

Palataan astialle.

NHPU:n vaihdokkaana Kööpenhaminassa

7.9. kello 12.00. Aurinko paistaa, sanoisin suorastaan raivokkaasti. Ilma väreilee tulikuumien ja polkupyöriä täynnään olevien katujen yllä. Karhunnahkalakeissaan hikoavat vartiosotilaat ovat kuin kangastusta tai näköhäiriö.

Noutajamme tulevat noutamaan kollegani jakelusta, Tuula Launokari-Laakson ja minut hotellista. Siirryimme kävellen, hikoillen ja tuhansia vikkeliä polkupyöriä väistellen paikallisen ammattiyhdistyksen tiloihin. Esittäydymme ja osaston toimihenkilöt esittäytyvät meille. Isäntänämme toimii puheenjohtaja Lars Chemnitz, teräväkatseinen parrakas vanhus ja emäntänämme Lisbeth Moller paikallinen toimitsija, sirkeäsilmainen ja varsin viehättävä emäntäihminen sanoisin. Kööpenhaminan osasto käsittää seitsemän postikonttoria ja maalaispostiosaston. Jäseniä heillä on yhteensä 3600, joista noin kahdeksansataa eläkkeellä. Osasto on jo kunnioitettavat satayksi vuotta vanha, joten perinteitä löytyy.

Illalla 20.13. Lähdemme tutustumaan Kööpenhaminan kirjelijittelukeskukseen. Se sijaitsee aivan keskikaupungilla, lähellä Keskusasemaa. Rakennus on valmistunut vuonna 1979, eli se on saman ikäinen kuin Pasila. On melkoinen kulttuurishokki nähdä sisääntullessa monta sataa polkupyörää, jotka ovat pysäköity katutasolla sijaitsevaan parkkihalliin.

Keskuksessa on ocr-laitteilla varustetut koneet, joilla lajitellaan tavarat kantojärjestykseen.

Henkilöstöstä on aika iso osa osa-aikaisia. Tiedustelen isännäl-
tämme syytä siihen, hän vastaa,
että työntekijät todella haluavat
sitä. Ajattelen, että jumprahuiti,
hulluja nuo tanskalaiset, mutta
saan tietää, että valtiovalta tukee
heitä sovitellulla päivärahalta.
Tästä johtuen työntekijöistä
monet ovat opiskelijoita ja koti-
äitejä.

Ergonomiaan on keskuksessa
tosiaan kiinnitetty huomiota, se-
kä panostettu rahaa sanoisin. Vi-
deokoodauspisteitä on 70 ja nii-
hin on juuri asennettu uudet No-
kian seitsemäntoistatuumaiset
näyttörüudut ja luonnollisesti uu-
det kalusteet. Näytön saa sää-
dettyä asentoon kuin asentoon
ja koodaus jopa seisten näyttää
olevan mahdollista.

Koodauksen maksimiaika vuo-
rossa on neljä tuntia. Koodataan
varttitunti, sen jälkeen on kym-
menen minuutin elpymistauko.
Koodauspisteitten vieressä on le-
pohuone. Sanoisin, että kaikilla
herkuilla. Uudet kalusteet, jopa
kulmasohvat joilla voi levätä
muhkeita eväsvoileipiä syödes-
sään ja himmennettävät valot sil-
mien lepuuttamiseen. Kuten huo-
maatte meidän työnantajamme
kahlaa valovuosia perässä.

Laatikkokuljetinratojen syöt-
töpisteissä syöttöpöytä on kuula-
laakeroitu, joten syöttäminen
laatikkoradalle on kevyttä. Laa-
tikkonosturi laskee lattiatason
alapuolelle ja aina ylimpien laa-
tikoiden jälkeen se hydraulisesti
nostaa seuraavan laatikon, laa-
tikonmitan verran, oikeaan kor-
keuteen. Lattiat ovat suurim-
maksi osaksi parkettia. Se on
melko ystävällistä jaloille ja se-
lälle verrattuna sanoisin se-
menttiin.

Näen miten valmis kantopiiri-
tavara lähtee kuljetuksiin. Pois-
tumme hitusen kateellisina 23.42.

Keskiviikko 8.9

Lähdemme aamulla 7.32 pos-
tikonttoriin, jossa sijaitsee mm.
postimuseo.

Konttori muistuttaa mielestäni
enemmän paperikauppaa, kuin
postia. Kuulemme, että konttorin
kehittäminen on kestänyt kah-
deksan vuotta ja nyt toiminta on
voitollista. Postimuseon tiloissa
myydään päivälehtiä ja siellä on
meidän lippupalveluamme vas-
taava, koko maan kattava lippu-
jen välitys.

Siirrymme jakelupuolelle ja
näen, kuinka jakajat tekevät vii-
meisen esityön kimppuhuoltoa
varten. Heillä on polkupyörät, jot-
ka ovat varustetut edessä sijait-
sevalla laatikolla. Siihen saat par-
haimmassa tapauksessa laittaa
85 kiloa tavaraa. Laatikossa on
luonnollisesti pohja, joka nousee
tavarahan vähentyessä. Ei tarvitse
turhaan kumarrella. Pyörässä on
myös kaksi etupyörää ja tietysti
takapyörä.

10.16 jatkamme matkaa Rör-
vigin kurssikeskukseen, jossa yl-
lätykseksemme törmäämme kol-
meen Vty:n kurssilaiseen. Rörvig
sijaitsee aivan paremmin tunne-
tun Roskilden läheisyydessä.

Hundesteekista jatkamme lau-
talla neljätoista kilometriä, jonka
jälkeen tutustumme Redrigs-
borgin linnaan. Linnan on raken-
nut kuningas Fredrik neljäs-
toista. Tunnetaan paremmin ni-
mellä "Rakennuttajakuningas".
Kuningas rakennutti valtion kas-
san tyhjiin.

Palasimme kaupunkiin noin
18.00. Väsyneinä.

Torstai 9.9

Tutustumme Kastrupin len-
tokentällä sijaitsevaan ulkomaan-
postin uuteen terminaaliin. Ulko-
maanpostissa on päällikkönä
Skotlantilainen Malcolm D. For-

rest. Hän pitää meille kalvosul-
keisia, jotka kestävät puolitoista
tuntia. Saamme kuulla Pan Nor-
dic Logistiikasta, jossa suomalais-
setkin ovat mukana. Kaikki nähty
on kuitenkin vielä visioita, speku-
lointeja ja hallusinaatioita. Pää-
liikkö kehuu näyttäessään kalvoja
pohjoismaista liikennettä no-
peaksi ja varmaksi. Pyyhkeitä tu-
lee Norjalle, jossa on näet jat-
kuvasti vaikeuksia kulkunopeuk-
sissa. Poistumme Kastrupista ja
käymme katsomassa Öresundin
siltaa.

Perjantai 10.9

Perjantaina kokoonnumme ho-
tellissa ja vaihdamme yhteystie-
toja. Keskustelemme näkemäs-
tämme. Silmäänpistäväntä Tans-
kan postissa on nähdäkseni pal-
velu. Vaikka työntekijöillä on vii-
sipäiväinen työviikko, niin posti
kannetaan myös lauantaisin.
Postin näet kantavat silloin erik-
seen palkatut postinkantajat.
Näköjään kirjelaatikot tyhjenne-
tään myös viikonloppuisin ja kä-
sitin, että posti myös käsitellään
silloin.

Sunnuntaina postilaatikkoon
kello 16.33 laittamani kortti on
vastaanottajalla tiistaina 12.41,
sanoisinpa, että mahtavaa laa-
tua.

Yhteistoiminta johdon ja hen-
kilöstön kesken on meihin verrat-
tuna kuin toiselta planetaalta.
Kaikissa palaverissa missä teh-
dään suunnitelmia tai päätöksiä
henkilöstöstä tai rahasta on luot-
tamusmies aina mukana. Yksiköt
ovat omia kustannuspisteitään
ja jos voittoa tulee, osa annetaan
tuloksentekijöille. Jotain olisi
opittavaa. Suomenmaassa on
jotain mätää.

Mikko Poutanen
Ts-valtuutettu

PÄÄLUOTTAMUSMIES SOJAKKA PÄIVYSTÄÄ VOUTILASSA:

17.11.99 klo 10 -16,
8.12.99 klo 10 - 16,
22.12.99 klo 10 - 16

ja tarvittaessa. Puhelin t. 7260, k. 351 5781

TYÖSUOJELUVALTUUTETTU POUTANEN PÄIVYSTÄÄ VOUTILASSA:

17.11.99 klo 12 - 18,
1.12.99 klo 12 - 18,
8.12.99 klo 13 - 19,
15.12.99 klo 13 - 20,
22.12.99 klo 10 - 16

ja tarvittaessa. Puhelin t. 7481, k. 884 5349, 0400 414 669

OSASTON TOIMIKUNTA KOKOONTUU JA ON TAVATTAVISSA VOUTILASSA
17.11.99 klo 14 - 16

LUOTTAMUSMIESKOKOUS JA TOIMIKUNTA KOKOONTUU JA ON TAVATTAVISSA
ULKISSA 2.12.99 klo 13 - 16

Postiliiton Pasilan
osasto r.y.
PL 25
00231 HELSINKI

Osoitteenmuutos
Uusi osoite:

ILMOITUS JÄSENREKISTERIIN
eläkkeelle siirtymisestä tai
jäsenmaksun keskeytyksestä:

Siirryn eläkkeelle __. __. ____ alkaen

Jäsenmaksun keskeytysaika __. __. ____ - __. __. ____

Nimi:

Jäsenmaksun keskeytyksen syy: x

Osoite:

- vanhempainloma
 asevelvollisuus
 siviilipalvelu
 opiskelu
 hoitovapaa
 määräaikainen
työkyvyttömyyseläke
 vuorotteluvapaa
 työttömyys
 muu syy

Päiväys ja allekirjoitus

____. ____ . ____ . _____

Lähetä uudet tiedosi tällä ilmoituksella

TERVETULOA OSASTOOMME

Saarinen Tomi, Hassinen Katja, Kanerva Jukka, Jadda Abdelhadi, Virtanen Sanna, Hood Candice, Al Mourei Hakam, Luukkonen Hannu, Jama Omar, Jääskelä Tanja, Touhonen Taru, Määttä Jukka, Gröhn Jyrki, Yusuf Mohamud, Järviluoma Jyrki.

työpaikan osoitteeseen, työosastoon ja muistakaa myös todistajien allekirjoitukset.

Jäsenasioissa voitte aina ottaa yhteyttä myös minuun, Raidekahvioon, puh. 7303.

Syysterveisin
Seija Hagman
Jäsensihteri

Jäsenrekisterin ajan tasalla pitämiseksi toivon, että kaikki osoitteenmuutokset ja jäsenmaksujen keskeytykset ilmoitettaisiin ja mielellään mahdollisimman pian. Huomatkaa, että Postiliitto haluaa omat ilmoituksensa erikseen.

Luottamusmiehet olkaa hyvät ja katsokaa, että jäsenkaavakkeet ovat täydellisesti ja selvästi täytetyt. Erikoisesti kiinnittäkää huomiota mm.

Aineisto seuraavaan Pasilliin viimeistään 3.12.1999, osoitteella

Pasilli
Postiliiton Pasilan osaston lehti, PL 25
002310 HELSINKI

tai Pasilan lajittelukeskuksen käsittelyrakennuksen pääsisäänkäynnin Pasillilaatikkoon, luottamushenkilöille edelleen toimitettavaksi, luottamusmiesthuoneeseen tai toimitussihteerille: juhani.kaskimies@pp.inet.fi